

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní JUDr. Alenou Hockou v právní věci žalobkyně **O. Š.**, trvale bytem M. L., proti žalované **České správě sociálního zabezpečení** se sídlem v Praze 5, Křížová 25 (dále jen **ČSSZ**), v řízení o žalobě ze dne 31.10.2012 proti rozhodnutí žalované ze dne 9.10.2012 č.j. X o invalidní důchod,

t a k t o :

- I. **Žaloba se zamítá.**
- II. **Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Včasnou žalobou ze dne 31.10.2012 se žalobkyně domáhá přezkoumání napadeného rozhodnutí žalované ze dne 9.10.2012, protože s ním nesouhlasí, neboť dle jejího názoru zdravotní stav odpovídá invaliditě třetího stupně a byl nedostatečně zjištěn a chybně posouzen i v řízení o podaných námitkách; požadovala nové posouzení jejího zdravotního stavu včetně lékařských zpráv, které přiložila; závěrem navrhla, aby soud po provedeném řízení napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalované. (K výzvě soudu byly dodatečně zaslány kopie napadeného rozhodnutí i jemu předcházejícího rozhodnutí ze dne 20.7.2012.)

*Napadeným rozhodnutím ze dne 9.10.2012 č.j. X žalovaná zamítla námitky žalobkyně a potvrdila rozhodnutí ČSSZ ze dne 20.7.2012 č.j. X, kterým jí byla zvýšena výše invalidního důchodu dle ust. § 56 odst. 1 písm. d) zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění (dále jen **zákon**), neboť podle lékařského posudku Okresní správy sociálního zabezpečení (dále jen **OSSZ**) Cheb ze dne 12.6.2012 není invalidní pro invaliditu prvního stupně, ale je invalidní pro invaliditu druhého stupně dle ust. § 39 odst. 2 písm. b) od 7.6.2012, jelikož z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla její pracovní schopnost o 50%. V odůvodnění rozhodnutí žalovaná zdůraznila, že novým posudkem o invaliditě ze dne*

3.10.2012 byla žalobkyně uznána invalidní pro invaliditu druhého stupně, když celková hodnota poklesu pracovní schopnosti činí 50%.

Z obsahu vyžádaného *posudkového spisu OSSZ Cheb vedeného ohledně žalobkyně a v něm založeného záznamu o jednání a posudku o invaliditě této OSSZ ze dne 12.6.2012 a ze záznamu o jednání a posudku o invaliditě vypracovaného ČSSZ pracoviště Plzeň ze dne 3.10.2012 v řízení o námitkách* soud zjistil, že žalobkyně je invalidní pro invaliditu druhého stupně (§ 39 odst. 2 písm. b) zákona), neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla její pracovní schopnost o 50%, když rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole XIII, oddíl E, položce 1c) přílohy vyhlášky č. 359/2009 Sb. (dále jen *vyhláška*), pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 40% a vzhledem k jeho vlivu na schopnost využívat dosažené vzdělání, zkušenosti a znalosti na schopnost pokračovat v předchozí výdělečné činnosti nebo na schopnost rekvalifikace se dle § 3 odst. 2 vyhlášky zvyšuje tato hodnota o 10%, takže celkově činí 50%. (Den změny stupně invalidity uveden 7.6.2012, KLP 30.6.2013.)

*Žalovaná ve svém obsáhlém vyjádření ze dne 19.11.2012 mimo jiné závěrem k důkazu navrhla ve smyslu § 4 odst. 2 z. č. 582/1991 Sb. vyhotovení nového posudku u příslušné Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (dále jen **PK MPSV** či **komise**), která znovu dostatečně a objektivně posoudí zdravotní stav žalobkyně, když tento posudek je závazný i pro soud, a rozhodnutí ve věci samé ponechala na výsledku dokazování a úvaze soudu. Ze zaslaného *dávkového spisu vedeného žalovanou ohledně žalobkyně* vyplývá, že napadené rozhodnutí ze dne 9.10.2012 bylo žalobkyni doručeno dne 18.10.2012.*

V této projednávané věci se jedná o dávku podmíněnou zdravotním stavem a v takovém případě je rozhodnutí soudu závislé především na odborném lékařském posouzení. Ve správním soudnictví ve věcech důchodového pojištění posuzují zdravotní stav a pracovní schopnost pojištěnců PK MPSV, jak vyplývá z § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, v platném znění. Z těchto důvodů požádal soud PK MPSV – pracoviště v Plzni o vypracování posudku, který byl *vypracován po jednání konaném dne 17.12.2012*, žalobkyně byla jednání přítomna. Komise závěrem uvedla, že žalobkyně byla k datu vydání napadeného rozhodnutí invalidní podle § 39 odst. 1 zákona, kdy šlo o invaliditu druhého stupně dle § 39 odst. 2 písm. b) zákona, ale nešlo o invaliditu třetího stupně, jelikož šlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 50%, nedosahoval však více než 69%; *datum vzniku změny invalidy komise stanovila k 7.6.2012 a lhůtu KLP na den 30.6.2013*. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti bylo zdravotní postižení (*těžký bolestivý páteřní syndrom bederní, s často recidivujícím iritačně zánikovým syndromem kořene L5 vpravo, bolestivý krční páteřní syndrom bez kořenové léze, bez známek cervikální myelopathie*), tj. zdravotní postižení uvedené v kapitole XIII, oddílu E, položky 1c) přílohy vyhlášky, pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 40%, neboť se jedná o středně těžké až těžké postižení jednoho úseku páteře se středně těžkou až těžkou poruchou dynamiky postiženého úseku, insuficienci svalového korzetu, recidivující projevy kořenového dráždění se zánikovou kořenovou symptomatologií L5, s funkčně významným neurologickým nálezem, se závažným snížením

celkové výkonnosti při běžném zatížení, chodí a stojí za pomoci 2 FH; vzhledem k jeho vlivu na schopnost využívat dosažené vzdělání, zkušenosti, znalosti, na schopnost pokračovat v předchozí výdělečné činnosti, nebo na schopnost rekvalifikace se podle § 3 odst. 2 citované vyhlášky tato míra zvyšuje o 10%, takže *celková ztráta činí 50%*. Dále komise uvedla, že doložené neurologické nálezy neobjektivizují takové zhoršení zdravotního stavu, které by odpovídalo hodnocení dle kapitoly XIII, oddílu E, položky 1d), kde je rozmezí 50-70%, neboť se nejedná o těžké funkční postižení více úseků páteře, nejsou přítomny závažné parézy končetin, výrazné svalové úbytky na končetinách, závažné poruchy hybnosti končetin, není postižení svěračů, žalobkyně chodí na krátkou vzdálenost bez opěrných pomůcek, na delší vzdálenost (*používá*) dvě FH. Pro svůj dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav není žalobkyně obecně schopna práce fyzicky těžké spojené se zvedáním a přenášením břemen, práce ve vynucené poloze, v nepříznivém klimatu; je schopna fyzicky lehké práce s možností změny polohy sed-stoj, v příznivém klimatu, schopna rekvalifikace.

Z protokolu sepsaného se žalobkyní u dožádaného Okresního soudu v Rokycanech dne 24.1.2013 vyplývá, že žalobkyně setrvala na své žalobě, nesouhlasila s posudkem PK MPSV, neboť se dle ní jedná o invaliditu třetího stupně; popsala svůj zdravotní stav a závěrem uvedla, že k ústnímu jednání u zdejšího soudu se nehodlá dostavit s ohledem na zdravotní stav a souhlasila s tím, aby bylo jednáno v její nepřítomnosti; pro případ úspěchu ve věci se vzdala nákladů řízení.

K žádosti soudu *PK MPSV doplnila svůj posudek dne 6.2.2013* s tím, že vyhodnotila skutečnosti, které vedly k požadavku na doplnění posudku a neshledala důvody pro změnu již přijatého posudkového závěru ze dne 17.12.2012. Komise zdůraznila, že nemůže hodnotit, zda uznání invalidity lékařem OSSZ po 4 měsících po operaci páteře bylo předčasné či nikoliv, doložená zdravotní dokumentace, z níž posudek vypracovala, však udávané zhoršení zdravotního stavu neobjektivizuje a ten odpovídá invaliditě II. stupně. Dále bylo uvedeno, že reoperace páteře 20.3.2012 nemohla mít vliv na funkci ramenního kloubu, což potvrzuje i propouštěcí zpráva z hospitalizace Nemocnice následné péče Sv. Anna a rovněž údaj o výrůstku na palci levé ruky není doložen žádným odborným nálezem; uváděné postižení pravého ramenního kloubu a výrůstek na palci levé ruky je novum ve zdravotním postižení, není však rozhodující pro změnu stupně invalidity, žalobkyně při jednání v komisi potíže s ramenem a palcem na levé ruce neudávala a v listopadu 2012, kdy za hospitalizace probíhala rehabilitace pro bolesti páteře, údajně byla objektivizována artróza pravého ramenního kloubu, ale toto zjištění nelze hodnotit za posudkově významné. Komise také setrvala na svém závěru, že žalobkyně je schopna práce fyzicky lehké, s možností změny polohy sed-stoj, v příznivém klimatu. (*Stejnopis posudku i jeho doplnění byl doručen žalobkyni i žalované.*)

Ústního jednání u zdejšího soudu dne 20.3.2013 se žalobkyně nezúčastnila ze zdravotních důvodů. Zástupce žalované závěrem navrhl s ohledem na posudek PK MPSV i jeho doplnění zamítnutí žaloby, neboť žalobkyně byla shledána invalidní pouze v druhém stupni a neprokázala, že byla invalidní ve třetím stupni.

S účinností od 1.1.2010 je stanoveno v § 39 zákona následující:

(1) Pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního

stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %.

(2) Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla

- a) nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně,
- b) *nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně,*
- c) nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně.

(3) Pracovní schopností se rozumí schopnost pojištěnce vykonávat výdělečnou činnost odpovídající jeho tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem a předchozím výdělečným činnostem. Poklesem pracovní schopnosti se rozumí pokles schopnosti vykonávat výdělečnou činnost v důsledku omezení tělesných, smyslových a duševních schopností ve srovnání se stavem, který byl u pojištěnce před vznikem dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.

Pro úplnost krajský soud dodává, že dle § 3 odst. 1 citované vyhlášky v případě, že příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pojištěnce je více zdravotních postižení a v důsledku působení těchto zdravotních postižení je pokles pracovní schopnosti pojištěnce větší, než odpovídá horní hranici míry poklesu pracovní schopnosti určené podle rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, lze tuto horní hranici zvýšit až o 10 procentních bodů. Podmínky pro toto zvýšení byly v této věci shledány, jak uvedeno shora.

Žalobkyně se domáhá přiznání invalidity třetího stupně upravené v citovaném § 39 zákona z důvodů uvedených v žalobě. Za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu se považuje takové zdravotní postižení, které má nejvýznamnější dopad na pokles pracovní schopnosti pojištěnce (§ 2 odst. 3 věta druhá vyhlášky). Subjektivní pocit žalobkyně o tom, že by jí měl být přiznán třetí stupeň invalidity pro zjištěné zdravotní potíže, však nemůže být důvodem pro toto zvýšení stupně invalidity, není-li podložen objektivně zjištěným zdravotním stavem. Požadovanou invaliditu lze pojištěnci přiznat pouze tehdy, vyplývá-li z výsledku lékařských vyšetření a nikoliv proto, že pojištěnec je subjektivně o své invaliditě v požadovaném stupni přesvědčen.

Soud ještě připomíná, že podle § 75 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb. v platném znění, soudní řád správní (dále jen *s.ř.s.*), při přezkoumání rozhodnutí vychází soud ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, tj. v této věci *stav ke dni 9.10.2012*. Pokud u žalobkyně dojde (nebo již došlo) ke zhoršení jejího zdravotního stavu, má kdykoliv znovu možnost podat žádost o přiznání invalidity třetího stupně v novém správním řízení (nejlépe po poradě se svými ošetřujícími lékaři).

Po zhodnocení provedených důkazů dospěl v této věci soud k závěru, že *žaloba proti napadenému rozhodnutí žalované ze dne 9.10.2012 není důvodná*. Při posouzení zdravotního stavu a dochované pracovní schopnosti žalobkyně vycházel soud především z posudku PK MPSV ze dne 17.12.2012 a jeho doplnění ze dne 6.3.2013 vypracovaného na základě řádně zjištěného zdravotního stavu žalobkyně, neboť komise pro jeho posouzení měla dostatek odborných lékařských nálezů zejména z doby před vydáním napadeného rozhodnutí. Soud považuje za přesvědčivé i posudkové závěry, k nimž komise na základě zjištěných skutečností dospěla, neboť v posudku je řádně stanovena hlavní příčina dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně, je popsána míra funkčního postižení vyplývající z jejích onemocnění, řádně je odůvodněn posudkový závěr, rovněž je stanoveno i omezení, které však

žalobkyni nevylučuje zcela z možnosti výkonu zdravotně vhodného zaměstnání. PK MPSV hodnotila shodně s posudkovými lékaři OSSZ a ČSSZ, kteří vypracovali podkladový posudek pro vydání rozhodnutí žalované ze dne 20.7. a 9.10.2012, pokles pracovní schopnosti žalobkyně 50%, tudíž žalobkyně nedosáhla potřebných 70% této ztráty pro invaliditu třetího stupně, proto byla uznána k datu vydání napadeného rozhodnutí invalidní pro invaliditu druhého stupně. Posudek PK MPSV soud považuje za úplný a celistvý, neboť byl vypracován za účasti odborného lékaře z oboru neurologie, jímž byla žalobkyně v komisi vyšetřena, po zhodnocení veškeré předložené zdravotnické dokumentace i lékařských zpráv předložených žalobkyní, když při vyhodnocení posudkových závěrů bylo vycházeno i ze zjištěných diagnóz. Soud ze strany žalované neshledal žádná závažná pochybení, která by odůvodňovala požadované zrušení napadeného rozhodnutí; žalobkyně byla osobně přítomna všem jednáním (OSSZ, ČSSZ i PK MPSV), kdy byl posudkově hodnocen její zdravotní stav, takže měla možnost se i k jeho hodnocení vyjádřit, ale rozhodující je výsledek funkčních vyšetření od odborných ošetřujících lékařů žalobkyně a nikoli její subjektivní názor. Hodnotit zdravotní stav ve vztahu k invaliditě jsou oprávněni pouze posudkoví lékaři výše uvedení, což jsou oprávněni učinit i bez osobního vyšetření pojištěnce na základě doložených výsledků odborných vyšetření, takže k žádnému pochybení v této věci nedošlo.

Krajský soud v Plzni ze shora uvedených důvodů proto žalobě žalobkyně nepřisvědčil a žalobu zamítl podle § 78 odst. 7 s.ř.s., ve kterém je uvedeno, že soud zamítne žalobu, není-li důvodná (výrok I. rozsudku). Soud napadené rozhodnutí žalované ze dne 9.10.2012 shledal jako věcně správné a odpovídající zákonu, protože žalobkyně neprokázala, že splňuje podmínky pro přiznání invalidity třetího stupně a žalovaná se vypořádala dostatečným způsobem i se všemi námitkami uplatněnými žalobkyní proti rozhodnutí ze dne 20.7.2012.

Žalobkyně ve věci neměla úspěch a správní orgán ze zákona nemá právo na náhradu nákladů řízení, soud proto rozhodl tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, jak vyplývá z ust. § 60 odst. 1 a 2 s.ř.s. (výrok II. rozsudku).

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení ve dvou písemných vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o kasační stížnosti rozhoduje.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Plzni dne 20. března 2013

JUDr. Alena Hocká
samosoudkyně